

Driftsjaar vil fremgaa af, at Regnskabet for 1897—98 uagtet Lotteriindtægten for første Gang er opført i dette (for $\frac{1}{2}$ Aar med 7,600 Kr.), dog kun udviser et Overskud af 15,564 Kr. 9 Ø. (uden Fradrag af de Beløb, der maa udredes i Udtag af Prioritetslaan), altsaa under Halvdelen af det, der er opgjort for 1896—97. For de Kællerste Anstalters Bedkommende maa man dog selvfølgelig lægge Hovedvægten paa, at der som Følge af det ny Anstaltsanlæg i Bregninge foretaar en saa fuldstændig Omdannelse af Anstaltens Forhold, at det er umuligt forud at drage nogen sikker Slutning om Resultaterne af deres fremtidige Drift. Det kan kun med største Sandsynlighed siges, at Anstalterne, naar de paa en forjvarlig Maade skulle løse deres ny Opgaver, ville have langt større Vanskelighed ved at bære sig end nu for Tiden. Det hidtilværende Overskud af deres Mangel ere overskyldte; dette Forhold vil selvfølgelig blive afhjulpet ved Opførelsen af ny Bygninger, men derved vil Driftsoverskuddet ogsaa blive formindsket. Omkostningen ved Forrentning og Amortisation af de ny Bygningers Anlægskapital vil langt overstige Huslej af de Ejendomme, som skulle fraslyttes, og hertil kommer, at i alt Fald en af de vigtigste Driftsudgifter, nemlig til Lærerpersonalet, nødvendigvis maa forøges, naar Anstalterne flyttes fra Kjøbenhavn til Lærerpersonalet, nødvendigvis maa forøges, naar Anstalterne have hidtil af Mangel paa Midler opat at ordne Lærerpersonalets Lønnings- og Pensjonsforhold efter lignende Regler som Gl. Vakkhus; men en saadan Reform vil blive uundgaaelig ved Flytningen, naar man fremdeles vil sikre sig et brugbart Personale, og hertil vil efter Forstanderens Beregning medgaa ca. 13,000 Kr., nemlig 10,000 Kr. til Forhøjelse af Lønninger og 3,000 Kr. til Ordning af Alderdomsforsørgelsen.

Alene af Hensyn til Umuligheden af at bedømme, hvorledes de Kællerste Anstalters økonomiske Balance vil stille sig i Fremtiden, kan jeg ikke tiltræde den af Statsrevisorerne udtalte Opfattelse, at der efter Tilblivelsen af Loven af 26de Marts 1898 synes at være god Anledning til atter at tage Spørgsmaalet om en Kontingentnedsættelse op til Drøftelse. Efter alt, hvad foran er anført, maa det forekomme mig sikkert, at en saadan Nedsættelse for Tiden umuligt lader sig gennemføre, uden at man til Gengæld forhøjer Betalingen for Skoleelever og arbejdsføre Alumner, derunder da ogsaa Statens Tilskud. Men under enhver Omstændighed maa jeg over for det ærede Udvalg fastholde, at Gennemføreligheden af den omtvænte Foranstaltning ikke med nogen som helst Sikkerhed kan bedømmes, før det ny Anstaltsanlæg i Bregninge er fuldført og mindst i et Aar har været i Drift. Først til den Tid vil det være muligt at danne sig en begrundet Mening om de Kællerste Landsvageanstalters økonomiske Fremtid, og jeg maa derfor udtale et bestemt Ønske om, at den nærmere Overvejelse af Kontingentspørgsmaalet udsættes saa længe. Dette har ogsaa været Forudsætningen for den af Statsrevisorerne citerede Skrivelse af 29de September f. A., hvori Ministeriet udtaler sig for en Udsættelse af Sagen „saa længe forskellige vigtige Spørgsmaal vedrørende de Kællerste Anstalters fremtidige Ordning henstaa uløste“; thi man har selvfølgelig i denne Sammenhæng ikke blot haft for Øje den legislative Ordning, som nu er truffen ved Loven af 26de Marts d. A., men ogsaa det økonomiske Resultat af denne Ordning, som først lader sig overskue, naar Loven er ført ud i Virkeligheden. Jeg skal sluttelig tillade mig at henvise til de Bemærkninger, hvorved Landstingsudvalgets Ordfører ved Behandlingen af Statsrevisionsbetænkningen for 1895—96 har udtalt sine Betænkninger med Hensyn til Kontingentnedsættelsen (Rigsdagstidende for 1897—98, Landstingets Forhandlinger Sp. 1528) paa en Maade, som jeg ganske kan tiltræde.

B. S t h y r.

D. Sage,
S m.

Til Landstingets Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1896—97.

I Anledning af det saaledes fremkomne forbeholder Udvalget sig nærmere mundtlige Udtalelser ved Sagens Behandling i Salen.